

Disposició final primera.

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de promulgar un decret legislatiu per a refundre el text d'aquesta Llei amb el de la Llei 6/1987; amb el de la Llei 3/1990, del 8 de gener, de modificació de la divisió comarcal de Catalunya, i, si escaigués, amb el del Decret legislatiu 13/1994, del 26 de juliol, pel qual s'aprova l'adequació a la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú de les lleis que afecten el Departament de Governació en matèria de règim local, joc, espectacles, activitats recreatives, i el règim de recursos dels seus organismes autònoms, o amb qualsevol altra modificació legislativa sobre l'organització comarcal de Catalunya. També ha de tenir present, pel que fa a aquesta qüestió, una eventual declaració de nul·litat acordada per sentència del Tribunal Constitucional. Així mateix, el Govern ha d'intitular-ne els articles i harmonitzar-ne el text, l'ordenació, la numeració i les remissions internes, d'acord amb les directrius de la Norma sobre elaboració de les normes del Govern.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya».

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 5 de maig de 2003.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3878, de 7 de maig de 2003)

CAP DE L'ESTAT

10614 *LLEI ORGÀNICA 5/2003, de 27 de maig, per la qual es modifiquen la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial; la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, i la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial. («BOE» 127, de 28-5-2003.)*

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària, configura els jutges de vigilància penitenciària com els òrgans judicials als quals correspon assegurar el compliment de les penes i controlar les diverses situacions que es poden produir en el seu compliment, així com de les decisions que sobre aquesta execució pot adoptar l'Administració penitenciària.

Aquesta atribució competencial va representar la submissió plena a la revisió i al control jurisdiccional del

conjunt de les actuacions que es poden donar en el compliment de les penes, amb la qual cosa es completa, en termes jurídics, la totalitat de les facetes que componen modernament la política criminal, que queden sota el control jurisdiccional.

D'altra banda, la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, configura l'Audiència Nacional com un òrgan amb competències específiques i l'essència del qual és l'establiment d'un òrgan que pugui instruir i jutjar determinats temes que, per les seves característiques especials de projecció territorial, complexitat de realització, organització concertada per a aquella o per la seva repercussió social, així ho justifiquin.

Amb la creació d'aquest tribunal i el funcionament dels diferents òrgans judicials que l'integren s'ha aconseguit una situació de més eficàcia i operativitat en la repressió dels delictes la competència dels quals els ha estat atribuïda.

No obstant això, la limitació de les competències d'aquest òrgan judicial en la instrucció i l'enjudiciament dels delictes i, en especial, la desconexió entre aquelles funcions judicials i les d'execució de les penes imposades pot estar reproduint en l'actualitat una dissociació no desitjada que menyscaba l'eficàcia general de la política criminal.

Per abordar la situació descrita es fa necessari crear els jutjats centrals de vigilància penitenciària a fi d'aconseguir una unificació de criteris en el marc del control de les penes en l'àmbit dels delictes instruits i jutjats per l'Audiència Nacional. Amb aquesta mesura es pretén evitar la disfunció que es pugui ocasionar entre la centralització de la instrucció i l'enjudiciament que correspon als òrgans jurisdiccional de l'Audiència Nacional i el control de l'execució de les sentències pels jutges de vigilància penitenciària en un àmbit i jurisdicció diferent a la que constitueix aquest tribunal.

El present text normatiu s'estructura en un primer article que conté totes les modificacions que afecten la Llei orgànica del Poder Judicial, un article segon que recull la modificació que afecta la Llei orgànica general penitenciària i un article tercer que detalla les modificacions introduïdes a la Llei de demarcació i de planta judicial, a fi d'aconseguir que en una mateixa iniciativa legislativa s'abordin totes les modificacions necessàries per aconseguir la implantació més ràpida possible dels jutjats centrals de vigilància penitenciària que es creïn.

Article primer. *Modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

Es modifiquen els articles 65, 82 i 94, i la disposició addicional cinquena de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, en els termes següents:

U. Es modifica la redacció originària de l'article 65 amb la introducció d'un nou apartat 6è, de manera que l'actual apartat 6è passa a ser l'apartat 7è, que queda redactat de la manera següent:

«6è Dels recursos contra les resolucions dictades pels jutjats centrals de vigilància penitenciària de conformitat amb el que preveu la disposició addicional cinquena.»

Dos. El paràgraf 3r de l'apartat 1 de l'article 82 queda redactat de la manera següent:

«3r Dels recursos que estableixi la llei contra les resolucions dels jutjats de vigilància penitenciària, quan la competència no correspongui a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.»

Tres. Es modifica la redacció originària de l'article 94 amb la introducció d'un nou apartat, que és

el 4, de manera que l'actual apartat 4 passa a ser l'apartat 5, amb el contingut següent:

«4. A la vila de Madrid, amb jurisdicció a tot Espanya, hi ha d'haver un o diversos jutjats centrals de vigilància penitenciària amb les funcions jurisdiccionals que preveu la Llei general penitenciària, descrites a l'apartat 1 d'aquest article, i altres que assenyali la llei, en relació amb els delictes competència de l'Audiència Nacional. En tot cas, la competència d'aquests jutjats centrals és preferent i exclouent quan el condemnat també compleixi altres condemnes que no hagin estat imposades per l'Audiència Nacional.»

Quatre. La disposició addicional cinquena té la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena.

1. El recurs de reforma es pot interposar contra totes les resolucions del jutge de vigilància penitenciària.

2. Les resolucions del jutge de vigilància penitenciària en matèria d'execució de penes es poden recórrer en apel·lació i queixa davant el tribunal sentenciador, excepte que s'hagin dictat com a resolució d'un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa que no es refereixi a la classificació del condemnat.

En cas que el condemnat estigui complint diverses penes, la competència per resoldre el recurs correspon al jutjat o tribunal que hagi imposat la pena privativa de llibertat més greu; en cas que coincideixi que diversos jutjats o tribunals han imposat una pena de la mateixa gravetat, la competència correspon al que l'hagi imposat en últim lloc.

3. Les resolucions del jutge de vigilància penitenciària referent al règim penitenciari i altres matèries no compreses a l'apartat anterior es poden recórrer en apel·lació o queixa sempre que no s'hagin dictat com a resolució d'un recurs d'apel·lació contra una resolució administrativa. Coneix de l'apel·lació o de la queixa l'Audiència Provincial que correspongui, pel fet d'estar situat dins la seva demarcació el centre penitenciari.

4. El recurs de queixa a què es refereixen els apartats anteriors només es pot interposar contra les resolucions en què es denegui l'admissió d'un recurs d'apel·lació.

5. Quan qui hagi dictat la resolució objecte de recurs sigui un jutjat central de vigilància penitenciària, tant en matèria d'execució de penes com de règim penitenciari i altres matèries, la competència per conèixer del recurs d'apel·lació i queixa, sempre que no s'hagi dictat com a resolució d'un recurs d'apel·lació contra resolució administrativa, correspon a la Sala Penal de l'Audiència Nacional.

6. Contra la resolució judicial per la qual es determini el màxim de compliment o se'n denegui la fixació, es pot presentar recurs de cassació per infracció de llei davant la Sala Penal del Tribunal Suprem, que s'ha de substanciar d'acord amb el que preveu la Llei d'enjudiciament criminal.

7. Contra les resolucions de les audiències provincials i, si s'escau, de l'Audiència Nacional, en què es resolguin recursos d'apel·lació que no siguin susceptibles de cassació ordinària, el ministeri fiscal i el lletrat del condemnat poden interposar recurs de cassació per a la unificació de doctrina davant la Sala Penal del Tribunal Suprem, que s'ha de substanciar d'acord amb el que preveu la Llei d'enjudiciament criminal per al recurs de cassació ordi-

nari, amb les particularitats que derivin de la seva finalitat. Els pronunciaments del Tribunal Suprem a l'hora de resoldre els recursos de cassació per a la unificació de doctrina en cap cas han d'afectar les situacions jurídiques creades per les sentències precedents a la impugnada.

8. El recurs d'apel·lació a què es refereix aquesta disposició s'ha de tramitar d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal per al procediment abreujat. Estan legitimats per interposar-lo el ministeri fiscal i l'intern o l'alliberat condicional. En el recurs d'apel·lació és necessària la defensa de lletrat i, si no es designa un procurador, l'advocat també té habilitació legal per a la representació del defensat. En tot cas, ha de quedar garantit sempre el dret a la defensa dels interns en les seves reclamacions judicials.

9. En les audiències on hi hagi més d'una secció, mitjançant les normes de repartiment, s'atribueix el coneixement dels recursos que els corresponguin segons aquesta disposició, amb caràcter exclusiu, a una o dues seccions.»

Article segon. *Modificació de la Llei orgànica 1/1979, de 26 de setembre, general penitenciària.*

Es modifica la redacció originària de l'article 76, apartat 2, paràgraf h), en els termes següents:

«h) Fer les visites als centres penitenciaris que preveu la Llei d'enjudiciament criminal; el jutge central de vigilància penitenciària pot demanar per a l'exercici d'aquesta funció l'auxili judicial dels jutges de vigilància penitenciària del lloc on radiqui l'establiment que ha de ser visitat.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial.*

Es modifica la redacció originària dels articles 1, 6 i 18 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, en els termes següents:

U. Es modifica l'article 1, que queda redactat de la manera següent:

«El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els jutjats centrals d'instrucció, els jutjats centrals penals, els jutjats centrals contenciosos administratius, els jutjats centrals de vigilància penitenciària i el Jutjat Central de Menors tenen jurisdicció a tot Espanya.»

Dos. Es modifica l'article 6, que queda redactat de la manera següent:

«El Tribunal Suprem, l'Audiència Nacional, els jutjats centrals d'instrucció, els jutjats centrals penals, els jutjats centrals contenciosos administratius, els jutjats centrals de vigilància penitenciària i el Jutjat Central de Menors tenen la seu a la vila de Madrid.»

Tres. Es modifica l'apartat 1 de l'article 18, que queda redactat de la manera següent:

«1. La planta dels jutjats centrals de vigilància penitenciària i dels jutjats de vigilància penitenciària, en règim d'exclusivitat de funcions, o compatibilitzant amb les de l'ordre de jurisdicció penal, és la que estableix l'annex X d'aquesta Llei.»

Quatre. Es modifica, parcialment, l'annex X de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, en els termes següents:

«ANNEX X
Jutjats de vigilància penitenciària

	Nombre Jutjats Vigilància Penitenciària	Nombre Jutjat Penal Ordinari	Amb jurisdicció en les províncies
Andalusia	2	—	Cadís.
	4	—	Màlaga, Granada, Jaén i Almeria.
	3	—	Sevilla, Huelva i Còrdova.
Aragó	1	—	Saragossa, Osca i Terol.
Principat d'Astúries	1	—	Àmbit de la província.
Illes Balears	1	—	Àmbit de la província.
Canàries	1	—	Las Palmas.
	1	—	Santa Cruz de Tenerife.
Cantàbria	—	1	Àmbit de la província.
Castella i Lleó	1	—	Burgos, Sòria i Palència.
	2	—	Zamora, Valladolid, Segòvia, Àvila, Lleó i Salamanca.
Castella-la Manxa	1	—	Ciudad Real i Albacete.
	1	—	Toledo, Conca i Guadalajara.
Catalunya	3	—	Barcelona i Girona.
	1	—	Lleida i Tarragona.
Comunitat Valenciana	1	—	Alicante/Alacant.
	1	—	València/València i Castellón/Castelló.
Extremadura	1	—	Càceres i Badajoz.
Galícia	2	—	La Corunya, Lugo, Orense i Pontevedra.
Madrid	3	—	Àmbit de la província.
Múrcia	1	—	Àmbit de la província.
Navarra	—	1	Àmbit de la província.
País Basc	1	—	Àlaba, Guipúscoa i Biscaia.
La Rioja	—	1	Àmbit de la província.
Ciutat de Ceuta	1	—	Àmbit de la ciutat.
Ciutat de Melilla	—	1	Àmbit de la ciutat.
Jutjat Central de Vigilància Penitenciària	—	1	Àmbit nacional.
Total	34	5»	

Disposició addicional única. *Modificació de la Llei d'enjudiciament criminal.*

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 962 de la Llei d'enjudiciament criminal, que queda redactat en els termes següents:

«1. Quan la policia judicial tingui notícia d'un fet que tingui els caràcters de falta tipificada als articles 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofès sigui alguna de les persones a què es refereix l'article 153 del mateix Codi, i l'article 623.1 del Codi Penal quan sigui flagrant, l'enjudiciament del qual correspongui al jutjat d'instrucció al qual s'ha de lliurar l'atestat o a un altre del mateix partit judicial, s'ha de procedir de manera immediata a citar davant el jutjat de guàrdia les persones indicades als ordinals 3a i 4a de l'article 796. En fer

la citació s'ha d'advertir aquestes persones de les conseqüències de no comparèixer davant el jutjat de guàrdia. Així mateix, se les ha d'advertir que es pot fer el judici de faltes de manera immediata al jutjat de guàrdia, fins i tot encara que no compareguin, i que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què s'intentin valer. Al denunciador i a l'ofès o perjudicat se'ls ha d'informar dels seus drets en els termes que preveuen els articles 109, 110 i 967.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 962 de la Llei d'enjudiciament criminal, que queda redactat en els termes següents:

«2. A la persona denunciada se l'ha d'informar succintament dels fets en què consisteixi la denún-

cia i del dret que l'assisteix de comparèixer assistit d'un advocat. Aquesta informació s'ha de practicar sempre per escrit.»

Tres. Se suprimeix l'apartat 2 de l'article 963 de la Llei d'enjudiciament criminal, de manera que l'apartat 3 d'aquest mateix precepte passa a constituir l'apartat 2.

Quatre. Es modifica l'apartat 1 de l'article 964 de la Llei d'enjudiciament criminal, que queda redactat en els termes següents.

«1. En els casos que no preveu l'article 962, quan la policia judicial tingui notícia d'un fet que presenti els caràcters de falta tipificada en el llibre III del Codi Penal o en lleis especials, ha de formar de manera immediata l'atestat corresponent que ha de remetre sense dilació al jutjat de guàrdia. A l'atestat hi han de constar les diligències practicades, així com l'oferiment d'accions a l'ofès o perjudicat, practicat d'acord amb els articles 109, 110 i 967.»

Disposició final primera. *Caràcter de la llei.*

L'article tercer i la disposició addicional única d'aquesta Llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei orgànica entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 27 de maig de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

10621 *CORRECCIÓ d'errades del Reial decret 373/2003, de 28 de març, de mesures urgents en el sector vitivinícola.* («BOE» 127, de 28-5-2003.)

Havent observat errades en el Reial decret 373/2003, de 28 de març, de mesures urgents en el sector vitivinícola, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 86, de 10 d'abril de 2003, i en el suplement en català número 10, d'1 de maig de 2003, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 2141, segona columna, a l'annex I, Comunitat Autònoma de Castella-la Manxa, on diu: «Albacete... 27 hl/ha», ha de dir: «Albacete... 28 hl/ha»; i on diu: «Ciudad Real... 29 hl/ha», ha de dir: «Ciudad Real... 30 hl/ha».

CAP DE L'ESTAT

10715 *LLEI 16/2003, de 28 de maig, de cohesió i qualitat del Sistema Nacional de Salut.* («BOE» 128, de 29-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució espanyola de 1978, a l'article 41, afirma que els poders públics mantenen un règim públic de Seguretat Social per a tots els ciutadans, que garanteix l'assistència i les prestacions socials suficients davant situacions de necessitat; així mateix, a l'article 43, reconeix el dret a la protecció de la salut, i encomana als poders públics organitzar i tutelar la salut pública a través de mesures preventives i de les prestacions i els serveis necessaris.

De la mateixa manera l'article 38.1.a) de la Llei general de la Seguretat Social inclou dins l'acció protectora de l'àmbit de la Seguretat Social «l'assistència sanitària en els casos de maternitat, de malaltia comuna o professional i d'accidents, siguin o no de treball».

D'altra banda, el títol VIII del text constitucional va dissenyar una nova organització territorial de l'Estat que possibilitava que les comunitats autònomes assumissin competències en matèria de sanitat, i reservava per a l'Estat la regulació de les bases i la coordinació general de la sanitat.

La Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, va respondre i desplegar aquestes previsions constitucionals, i va establir els principis i criteris substantius que han permès configurar el Sistema Nacional de Salut: el caràcter públic i la universalitat i gratuïtat del sistema; la definició dels drets i deures de ciutadans i poders públics en aquest àmbit; la descentralització política de la sanitat; la integració de les diferents estructures i serveis públics al servei de la salut en el Sistema Nacional de Salut i la seva organització en àrees de salut, i el desenvolupament d'un nou model d'atenció primària que posava l'èmfasi en la integració en aquest nivell de les activitats assistencials i de prevenció, promoció i rehabilitació bàsica.

Així mateix, la Llei va crear el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut com a òrgan coordinador entre les comunitats autònomes i l'Administració General de l'Estat, que ha realitzat una important tasca tant en el foment del consens com en la difusió d'experiències i en l'aprenentatge mutu entre nivells de govern.

A l'empara de les previsions constitucionals i dels estatuts d'autonomia respectius, totes les comunitats autònomes han assumit gradualment competències en matèria de sanitat. Aquest procés s'ha completat amb un model estable de finançament, a través de l'aprovació de la Llei 21/2001, de 27 de desembre, per la qual es regulen les mesures fiscals i administratives del nou sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia.

L'assumpció de competències per les comunitats autònomes constitueix un mitjà per aproximar la gestió de l'assistència sanitària al ciutadà i facilitar-li, així, garan-